

לקראת יוה"כ: פטנט להינצל מהדין ביוה"כ

במסכת ראש השנה דף טז נאמר: "אמר רבי כרוספדאי אמר רבי יוחנן: שלשה ספרים נפתחין בראש השנה, אחד של רשעים גמורין, ואחד של צדיקים גמורין, ואחד של בינוניים. צדיקים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, רשעים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה, בינוניים - תלויין ועומדין מראש השנה ועד יום הכפורים. זכו - נכתבין לחיים, לא זכו - נכתבין למיתה"

מי צריך את יוה"כ?

בעצם רק הבינוניים. ומה אנחנו? - מסתבר שאנו לא רשעים גמורים אבל גם לא צדיקים גדולים, יש לנו מצוות וגם עבירות, כנראה שאנו הבינוניים שתלויים ועומדים מרה"ש ועד יוה"כ !! , אנחנו אלו שזקוקים לכפרת יוה"כ.

ובמסכת רה"ש דף יז כתוב: "אמר רבא כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר 'נושא עון ועובר על פשע' - למי נושא עון? למי שעובר על פשע". "המעביר על מדותיו" - מפרש רש"י: "שאינו מדקדק למדוד באותה מידה למצעים אותו, ומניח מדותיו והולך לו".

"מעבירין לו על כל פשעיו" - מפרש רש"י: "אין מידת הדין מדקדקת אחריו, אלא מנחתו והולכת"

מסופר שם בגמרא: רב הונא חלה ובא רב פפא לשאול בשלומו. כאשר ראהו חיוור וחסר הכרה, אמר רב פפא לבני הבית "תכינו תכריכים עבורו היות ואני מרגיש שהגיעה שעת יציאתו מן העולם". לבסוף הבריא רב הונא, והתחמק רב פפא מלפגוש אותו כי התבייש מפניו. פעם אחת פגש רב הונא את רב פפא ברחוב. רב פפא שאל אותו: מה ראית כאשר היית גוסס? ענה רב הונא: "יודע אני שאתה מתחמק מלפגוש אותי, ואני יודע מה אמרת למשפחתי. אך דע לך שראית נכון, אכן נקנסה עלי מיתה בבית דין של מעלה, אך שמעתי שהקב"ה התערב באמצע הדין ואמר: הואיל ואינו מעמיד על מדותיו אלא מוותר לזולתו, אל תדקדקו אחריו, שנאמר: 'נושא עון ועובר על פשע' למי נושא עון? לעובר על פשע."

הרי לנו כאן עצה נפלאה, ועדות של אחד מחכמי התלמוד שניצל על ידה מגזר דין מוות. ומהי העצה? "המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו!" **גילו לנו כאן חז"ל שביטול דין של מעלה מתנהגים עמנו, כפי שאנו מתנהגים עם אחרים. אם אנו מעבירים על מדותינו ואיננו מדקדקים עם בני אדם שציערו אותנו, לא ידקדקו גם עמנו בדין.** ה' נוהג במידה כנגד מידה, ואם אדם מוחל לאחרים ומעביר על מדותיו, למרות שפגעו בו והוא יכול לעמוד על שלו ולא לוותר הוא מתעלה ומעביר על מדותיו, הרי גם משמים מעבירים לו על כל פשעיו.

אם אדם לא מתחשב עם חבריו, והוא מוותר, נותן ועוזר גם למי שלא מגיע לו, גם למי שהציק לו בעבר, אז גם ה' לא יתחשב איתו ביום הדין ויוותר לו.

אם-כן מיהו ה"פראייר" האמיתי?

מקובל אצל בני אדם פשוטים שמי שמוותר לאחרים בתור לרופא או לבנק, או שמוותר למי שפגע בו או שהעליב אותו - אז הוא פראייר. אבל ההיפך הוא הנכון !!! דווקא מי שמתחשב כל הזמן ולא מוותר אף פעם על מה שמגיע לו לפי דעתו, הוא הפראייר האמיתי !! מדוע?
כי הרי ה' נתן לנו פטנט אדיר להנצל מיום הדין, ואדם זה שמתחשב עם כל אחד, אז גם ה' יתחשב איתו !! אם הוא היה וותרן לחבריו, סלחן ולא קפדן גם ה' היה מוותר לו.
הוא איבד במו ידיו את הדרך להינצל מדין שמים ברה"ש וביוה"כ. הוא סתם פראייר !

חוץ מזה שמי שוותרן ולא מתחשב על כל דבר, אינו לוקח ללב, סולח בקלות אז חייו יותר נעימים וכיף לאחרים להיות איתו ולהתחבר אליו. אז בעצם אדם כזה מרויח כפליים !!
גם ה' מסתדר איתו גם חבריו מסתדרים איתו וגם חייו יותר נעימים וזורמים !!!